

L • O • T • S • E • N

Medlemstidning för Tjänstemännens socialdemokratiska förening i Göteborg - N:o 4 2022

LEDARE VÄLFÄRDEN FÖRST I SVÅR TID

Tack vare den historiska framgången för Göteborgs socialdemokrater och skickligt genomförda förhandlingar så har Socialdemokraternas gruppleddare Jonas Attenius lyckats skapa en stark koalition med Vänsterpartiet och Miljöpartiet och ett avtal med Centerpartiet som garanterar att den rödgröna budgeten går igenom kommunfullmäktige. Den nya rödgröna budgeten är tydligt präglad av den kloka och klassiska reformistiska socialdemokratiska politik som partiet gick till val på. Det är viktigt. Göteborgarna ska kunna lita på att vi så långt som möjligt faktiskt genomför den politik vi går till val på.

[Budgeten i sin helhet kan läsas här.](#)

Här återpubliceras Jonas Attenius anförande i budgetdebatten:

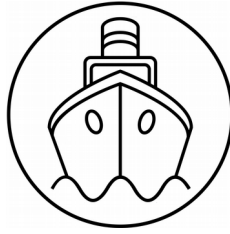
Ordförande, ledamöter,
göteborgare.

Göteborg och landet befinner sig i kris. Nästan samtidigt som vaccinationerna rullades ut över landet och restriktionerna hävdes invaderade Ryssland Ukraina.

Pandemins exportproblem och varubrist förvärrades av rusande energipriser, stegrande inflation, snabbt höjda räntor och allt dyrare livsmedel i butikerna. Göteborgarna och Göteborg tar skada av detta. Vanliga människor ser sin plånbok tunnas ut, reallöneminskningarna bli ett faktum, räntorna slå till mot kostnaden för att bo kvar i sitt eget hem. Socialdemokraterna, Vänsterpartiet och Miljöpartiet tar ansvar för Göteborg i krisen. Vi lägger våra favoritreformer åt sidan. Vi väntar med satsningar som hade behövts. Vi minskar inte ambitionerna, men vi stakar ut andra vägar för att nå dem. Våra tre partiers, vårt gemensamma styres, främsta mål är också våra främsta fokus: en mer sammanhållen stad, en mer klimatvänlig stad, en mindre segregerad stad, en mindre otrygg stad, en stad där välfärden kommer när det är kris. Först, en stad där bostadsbristen minskar, en stad där alla – oavsett bakgrund, oavsett härkomst, oavsett inkomstklass eller utbildningsnivå – kan skapa sig ett gott liv. Vi räknar upp. Genom hårda prioriteringar och hård

disciplin gör vi en av de största uppräkningsarna i modern tid. Sex procent. Sex procent, det är två miljarder svenska kronor, går till välfärden och de kommunala verksamheterna. I alltför många kriser är det undersköterskorna, forskollärare, barnen, eleverna, de äldre, barnskötarna, klimatarbetet, spårvagnsresenärerna, de fattiga, de sjuka, ja, folkmajoriteten som fått betala priset. Inte igen. Vanliga människors välfärd är inte en kostnadsregulator i kriserna. Barnens behov av utbildade forskollärare minskar inte för att energipriserna stegrar. De äldres behov av god omvårdnad på bra svenska minskar inte för att inflationen sticker iväg igen. Välfärdspersonalens behov av bra villkor, högre löner och fler kollegor minskar inte för att riksbanken höjer styrräntan. Göteborgs behov av bostäder, idrottsanläggningar, nya skolor och trygghet i stan minskar inte.

Nej, ordförande. Göteborg står inför ett par svåra år. Det kommer att krävas politiker som vågar prioritera. Det är upp till oss att kombinera det bästa med det möjliga. För oss är valet självklart: sätt välfärden först, bekämpa klimatkrisen, bryt segregationen, garantera tryggheten och bygga ihop Göteborg. Denna budget är det första steget på vägen dit.

LEDARE

VI ÄR INTE LIBERALER

Efter en valrörelse som i hög utsträckning kretsat kring Sverigedemokraternas roll i svensk politik utmålas nu tillträdet för Ulf Kristerssons högerregering, helt på nåder från just SD, som ett nederlag för den liberala demokratin. Det är naturligtvis uppenbart för alla att SD vill se ett helt annat, mer eller mindre fascistiskt samhälle. Men det är icke desto mindre intressant att just den liberala demokratin seglat upp som det styrelseskick vi socialdemokrater går till strid för. I allt från formuleringarna i den [överenskommelse](#) med de nyliberala extremistpartierna som regeringsbildningen i januari 2019 baserades på, till varningarna för att SD vill montera ner Public Service, rättighetslagstiftningen och det fria kulturlivet, lyser frånvaron av en demokratiuppfattning som skiljer socialdemokratin från liberalismen.

Att det har funnits en sådan är till och med storkapitalets handgångna på [tankesmedjan Timbro](#) medvetna om, även om de fått det mesta om bakfoten. Fram till rösträttens införande var arbetarrörelsen allierad med liberaler som Karl Staaff och Nils Edén, gentemot kungamakten och den konservativa högern, men därefter gick man skilda vägar. För liberaler har demokratin alltid varit villkorad. Från början en rättighet för medlemmar i den egna, borgerliga samhällsklassen, sedan något som riskerar att hota den privata äganderätten och därför måste kringskäras.

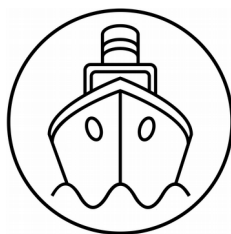
För socialdemokratin har rösträtten tvärtom bara setts som ett första - nödvändigt men inte tillräckligt - steg i demokratiseringen av samhället. Under 1920-talet handlade den interna debatten om social demokrati, vilket kom att ligga till grund för hela folkhemsprojektet, medan statliga utredningar om ekonomisk eller industriell demokrati framför mynnade allt ut i idéer om funktionsocialism hos intellektuella som Nils Karleby och [Gunnar Adler-Karlsson](#).

Den socialistiska demokratin har alltid varit något annat, och större, än den liberala demokratin. I vår tid åberopas ofta den liberala demokratin som det vi, de föregivet goda, från kulturvänster till Stureplanscenter, kan samlas kring, gentemot mörkermänniskor som Åkesson, Orbán, Putin och Trump.

Det vi då inte tänker på är att liberal demokrati faktiskt betyder någonting specifikt och konkret. Det liberala förledet innebär helt enkelt att folkstyret begränsas, genom att makt flyttas från medborgarna och deras folkvalda representanter till jurister och andra experter. Tendenser i den riktningen kan skönjas i alltifrån införlivandet av barnkonventionen i svensk lag till kravet om författningsdomstol som i Sverige drivs av såväl Centerpartiet som Kristdemokraterna. I sig kan varje reform uppfattas som framsteg, men sammantaget lämnar de allt

mindre för demokratin att råda över, med följderna att det faktiskt inte längre är folket som styr. Den juridifiering som följer med den liberala demokratin är en grogrund för minskat valdeltagande bland somliga och missnöjesröstande bland andra. Förstärkt av växande klyftor – mellan eliten och folket, stad och land, centrum och periferi – undergräver det alla ambitioner att bedriva en politik för ett anständigt samhälle. Det är förstås inte bra att SD nu får möjlighet att undergräva samhällets demokratiska institutioner, exempelvis genom att reformera Public Service i grunden. Det är dåligt för demokratin, nästan oavsett demokratiuppfattning. Men det grundläggande problemet är den samhällsutveckling som gett SD sin nuvarande maktposition. Och där ger liberala principer ingen vägledning.

Demokratiseringen av samhället har i mer än hundra år varit arbetarrörelsens strävan. Försvaret av den liberala demokratin grunder var den uttalade minsta gemensamma nämnaren för de fyra partier som slöt januariavtalet 2019. Nu är det samarbetet historia, och vi socialdemokrater bör inte surra oss fast vid en liberalism som till och med Liberalerna övergivit. Vi är socialdemokrater, inte liberaler, och det är dags att vi påminner oss om det.

LEDARE

BLUE LABOUR – FEL SVAR PÅ RÄTT FRÅGA

Det liberala kvartsseklet mellan Sovjetunionens upplösning och valet av Donald Trump innebar inte bara en total dominans för marknadsliberala dogmer om välfärden och den ekonomiska politiken. Det var också en tid då liberalismens individualistiska människosyn urartade i den nyliberala idén om den enskilda människan som entreprenör, genom sina livsval ansvarig för sin egen lycka i samhället och på arbetsmarknaden. Denna människosyn har också tagit sig uttryck i så kallad identitetspolitik, som utifrån individers erfarenheter av förtryck baserat på kön, hudfärg eller sexuell läggning riktar in sig på att peka ut de skyldiga för det egna lidandets uppkomst. Både identitetspolitiken och det entreprenöriella innebär, på olika sätt, liberal avpolitisering fjärran från arbetarrörelsens strävan.

Kort efter finanskrisen 2008 började intellektuella kring socialdemokratin föra fram alternativ till den liberala människosynen. I Storbritannien, där Tony Blairs New Labour hade satt tonen för den europeiska socialdemokratin men nu nått vägs ände, talades det om Blue Labour och om ”postliberalism”. Med det sistnämnda pekade David Goodhart på att en stor grupp väljare, vanligt folk om man så vill, inte tilltalas av den dåvarande politiska elitens liberala konsensus. Denna elit, från Clinton och Blair till Sahlin och Reinfeldt, tillhör en generation gynnad av efterkrigstidens politiska projekt för

högre standard och ökad social rörlighet i hela västvärlden. Denna elit har glömt föregående generationers kamp för demokrati och en anständig tillvaro, och tagit alla sina möjligheter för givna. För generationerna efter dem, födda in i en tid av växande ojämlikhet, är inte möjligheterna längre så självklara. Man ser sig om efter annat. Med Blue Labour formulerades ett svar på denna postliberala efterfrågan. En grupp omkring Maurice Glasman, sedermera adlad, började föra fram en förståelse av socialdemokratin som vilade på observationen att arbetarväljare – de som New Labour hade övergivit – jämfört med väljare från medelklassen generellt är mer konservativa i värderingsfrågor (invandring, kriminalitet, minoriteters rättigheter) och står längre till vänster i socioekonomiska frågor (trygghet på arbetsmarknaden, löneskillnader, fördelningspolitik). Blue Labour förespråkar traditionella gemenskaper som familjen och kyrkan framför välfärdsstaten, men vill också bland annat reglera finansmarknaden för att värna demokratin. Man stod på Brexitsidan i Storbritanniens folkomröstning. Snart femton år efter lanseringen av Blue Labour har idéerna funnit förespråkare i Sverige. Utanför socialdemokratin finns teologen Joel Halldorf, medan hans namne Joel Stade, tidigare sakkunnig hos Stefan Löfven, är en flitig debattör i publikationer närstående arbetarrörelsen.

En artikel i webbtidningen Rörelsen blev droppen för några vänsterliberalt sinnade i Socialdemokrater för Tro och Solidaritet, att döma av deras motivering till att gå ur partiet. I en annan artikel, publicerad i anrika Tiden, framhåller Stade att den socialdemokratiska politikerrollen präglas av ansvarsetik i kontrast till den övertygelseetik som är stark bland annat i Miljöpartiet. Han konstaterar också att näringslivseliten idag är totalt samhällsfrånvärd, till skillnad från forna tiders Chalmers, Dickson och Ekman, liksom en mer sentida Pehr G. Gyllenhammar (samtliga göteborgare förstås), som alla tog ett stort samhällsansvar. Jämför bara Leif Östling.

Stade och Blue Labour ligger i tiden, men bortsett från några goda poänger leder de vilse. Deras vurm för frivilliga initiativ i välfärden känns igen från 1980-tales Sverige, och då bäddade den för de så kallade valfrihetsreformer som gett oss marknadsskola och vårdkapitalister. Varför skulle det bli bättre med en större andel religiösa aktörer? Sahlinismen favoriserade medelklassen och föraktade arbetare. Blue Labour gör upp med detta, gott så, men även här förväxlas orsak och verkan mellan värderingar och materiell verklighet. Den sistnämnda formar de förra, inte tvärtom. Det är när vi tappar sikte på intressegemenskapen i det arbetande folket som vi lockas in i kulturkriget.

VILL DU JOBBA I STADSHUSET?

Tack vare den stora framgången i valet så kommer den socialdemokratiska staben i stadshuset att utökas med nya tjänster. Tre spännande tjänster som politiska sekreterare ligger ute för tillfället. Den som vill göra en insats för partiet och socialdemokratien och samtidigt få ovärderliga erfarenheter från att arbeta med politik mitt i Göteborgs politiska centrum ska definitivt ta tillfället i akt. Tjänsterna berättigar till tjänstledighet från ordinarie arbete. Såhär beskrivs tjänsterna:

Generell profil:

Vi söker dig som är ideologiskt övertygad socialdemokrat. Du uttrycker dig väl i tal och skrift, är kreativ och prestigelös och en bra lagspelare. Du brinner för att Socialdemokraterna ska få maximalt genomslag för sin politik under mandatperioden och för att Göteborg ska bli en ännu bättre stad att leva och verka i. Du har erfarenhet av eller stort intresse för partipolitiskt arbete. Engagemang inom och erfarenhet av arbetarrörelsens organisationer är meriterande.

Specifik profil – Stadsutveckling:

Som stadssekreterare med inriktning på stadsutveckling och bostäder stöttar du primärt den socialdemokratiska gruppens arbete i frågor som rör stadsutveckling och bostäder, men kommer även att arbeta med vissa trafikfrågor. Du brinner särskilt för att bygga ihop Göteborg och minska bostadsbristen. Erfarenhet av arbete inom stadsplanerings- och bostadsområdet eller politiskt uppdrag kopplat till stadsutveckling, trafikplanering, lokalförvaltning, fastighetsförvaltning eller liknande verksamhet är meriterande.

forts kolumn 3...

S-AKADEMIKER

[S-akademiker](#) (Tjänstemännens socialdemokratiska förening) organiserar tjänstemän och akademiker inom Göteborgs socialdemokratiska partidistrikt. Föreningen bildades 1958 och är en av de större partiföreningarna i Göteborg med många medlemmar som är fackligt aktiva. Vi har regelbundna medlemsmöten med spännande teman. Om du är intresserad av att bli medlem så mejla info@s-akademiker.se S-akademiker finns också på [facebook](#).

S-akademiker har en skriftserie som ger ut intressanta och viktiga böcker. I november 2017 kom den första volymen: en antologi med texter under redaktion av Payam Moula och Jimmy Sand, med titeln *Socialdemokratin i ett nytt århundrade*. [Läs mer här](#).

Den andra delen i skriftserien är en återutgivning av Nils Karleby klassiker *Socialismen inför verkligheten* från 1926. Med nyskrivet för- och efterord av Örjan Nyström. [Läs mer här](#).

Den tredje delen är en antologi av texter av Anders Nilsson och Örjan Nyström: *Att återupprätta arbetslinjen: Och andra texter om strukturomvandling, sysselsättning och trygghetssystem*. [Läs mer här](#).

Den fjärde delen kommer att bli en nytgåva av Rudolf Meidner och Gösta Rehns rapport till LO-kongressen 1951 som lade grunden till den svenska modellens ekonomiska politik: *Fackföreningsrörelsen och den fulla sysselsättningen*.

forts från kolumn 1...

Specifik profil – Kommunikation:

Som stadssekreterare med inriktning på kommunikation och media stöttar du primärt den socialdemokratiska gruppens arbete i frågor som rör kommunikation av politiska förslag, kontakt med media, talarstöd och underlag. Administrativa uppgifter kan tillkomma. Antal ansvarsområden kan dock variera under anställningsperioden. Du har insyn i den kommunala organisationen och Göteborgs Stads förvaltningsstruktur. Du har kunskap om partipolitiskt arbete i kommunala nämnder och/eller styrelser samt kommunfullmäktige. Du har förståelse för vad som väcker engagemang och skapar nyheter. Du har förmåga att identifiera hur ett parti når ut brett och hur politik kan paketeras. Erfarenhet av arbete inom journalistik, kommunikation och media är meriterande.

Specifik profil – Förskola/Kultur:

Som stadssekreterare med inriktning förskole- och kulturfrågor stöttar du primärt den socialdemokratiska gruppens arbete i frågor som rör förskolepolitik och kulturpolitik. Antal ansvarsområden kan dock variera under anställningsperioden. Du har insyn i den kommunala välfärdens organisation och Göteborgs Stads förvaltningsstruktur. Du har kunskap om partipolitiskt arbete i kommunala nämnder och/eller styrelser samt kommunfullmäktige. Erfarenhet av arbete inom förskolan och/eller kultursektorn eller politiskt uppdrag kopplat till förskolefrågor, barnfrågor, utbildningsfrågor, kulturfrågor eller liknande verksamhet är meriterande.

[Hela annonsen finns här](#)
Sista ansökningsdag är 4 december.